

[Alfred Jensen.]

har den opfattelse, at der er skjulte indkomster, som kun kan kontrolleres, hvis man gennemfører foranstaltninger af denne art. Er det nødvendigt at ændre anden lovgivning, f. eks. hovedprincipperne i aktieselskabslovgivningen, må man gøre det, for det er ganske urimeligt, at der her er et skjul for personer, der ikke ønsker at betale skat af deres fulde indkomst. Vi skulle jo gerne nå dertil — det forstod jeg også at andre ordførere mente — at den misstemning, der er i befolkningen i anledning af skævheden i mulighederne for at kontrollere indkomsterne, kunne forsvinde; men det gør den ikke, hvis man ikke også sætter ind på de to af os foreslåede områder. Det er de to felter, det er vigtigst at sætte ind på, og derfor anbefaler jeg vore ændringsforslag til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, § 2 og ændringsforslagene nr. 2—7 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 uden for betænkningen af *Alfred Jensen m. fl.* (se sp. 734) forkastedes med 140 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen af *Alfred Jensen m. fl.* (se sp. 735) forkastedes med 143 stemmer mod 6.

§ 3, således ændret, og §§ 4—11 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet udvalgsbehandling.

Jeg skal lade det følgende punkt udgå af dagsordenen.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om indmalingsspligt m. m. for dansk hvede og rug.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 179, fremsættelsen i tidenden sp. 688).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Carl Petersen: Lovforslaget er enkelt i sin formulering, og dets paragraffer kan derfor ikke give anledning til nogen stor debat. Det er muligt, det kan have interesse at få nogle oplysninger af den højtærede minister, men jeg tror, at sådanne oplysninger gør størst nytte, når de gives i et udvalg, og jeg vil derfor spare den højtærede minister for at give dem her.

Lovforslaget går i korthed ud på at give ministeren en bemyndigelse til at påbyde, at der i det mel, der anvendes til brødfabrikation her i landet, iblandes et nærmere bestemt kvantum dansk rug og hvede. Den højtærede minister får her et middel i hænde, med hvilket han kan stimulere prisen på dansk rug og hvede.

Selv om der ikke er grund til at sige mere om lovforslagets indhold, vil jeg gerne fremsætte nogle rent principielle betragtninger. Hvis jeg til min vurdering af forholdet kun havde haft den vejledning, som findes i lovforslagets bemærkninger, er det ikke sikkert, jeg var nået til den karakteristik, jeg lige har givet. For hvad får vi at vide af disse bemærkninger? Ja, de lyder sådan:

„Under hensyn til den herskende usikkerhed med hensyn til prisudviklingen for brødkorn i den nærmeste tid efter høst findes det rigtigt at tilvejebringe mulighed for at påbyde indmaling af dansk brødkorn i brødproduktionen.“

Den usikkerhed, der tales om, kunne jo for så vidt lige så godt hænge sammen med en frygt hos ministeren for, at prisen på udenlandsk brødkorn ville blive så høj, at det af valutariske grunde kunne være en fornuftig foranstaltning at påbyde indmaling af dansk brødkorn i melet til brødfremstilling. Se, hvis forholdet havde været sådan, synes jeg ærlig talt, at forslaget havde været mere fornuftbetonet, end det nu er. Nu ved vi imidlertid fra ministerens fremsættelsestale, fra de krav, der er fremsat af landbrugets organisationer over for regeringen, og fra de forhandlinger, der siden er ført mellem regeringen og landbrugets repræsentanter, at formålet med forslaget er det stik modsatte: man frygter lave priser på brødkorn, og derfor skal lovforslaget give den højtærede minister mulighed for at fremtvinge en efterspørgsel efter dansk rug